Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

ATILIM

Kurucusu: İ.Bilen

Yıl 13, Sayı 10 (176)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 15 Mayıs 1986

DEMOKRATİK TÜRKİYE,

DAHA GÜÇLÜ TKP!

Haydar Kutlu yoldaşın 1 Mayıs konuşması

GÜNÜN GÖREVİ: DEMOKRASİ İSTEYEN HERKESLE DİYALOG, İŞBİRLİĞİ VE ORTAK MÜCADELE

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaşın 1 Mayıs nedeniyle "TKP'nin Sesi" Radyosundan yaptığı konuşmanın tam metni 4. sayfamızda yeralıyor.

1 MAYIS'TAN ULUSAL KONFERANS'A

Bu yıl 1 Mayıs ülke çapında çok geniş bir politik etki yarattı. 12 Eylül 1980'den bu yana en önemli 1 Mayıs'ı yaşadık.

1 Mayıs'ı yasaklamakla, 1 Mayıs'ı kutlayanları yargılamakla, 1 Mayıs alanlarına, mahallelerine saldırmakla günü birlik radyolarda, televizyonlarda 1 Mayıs'a karşı sövmekle, 1 Mayıs'tan kurtulabileceklerini sananlar, bu yıl yalnız fabrikalarda, mahallelerde, üniversitelerde değil, kendi parlamentolarında, sansür altındaki basında da 1 Mayıs'la karşılaştılar. SHP 1 Mayıs'a işçilerin uluslararası bayram günü olarak sahip çıktı.

Evren-Özal diktatörlüğü 1 Mayıs'ta ikinci tokatı, Türk-İş Başkanlar Kurulu'nun genel grev kararında yedi. Türk-İş Başkanlar Kurulu, tabanın İzmir mitinginde kendini ortaya koyan eylemden yana güçlü çıkışını doğru değerlendirdi ve bu doğrultuda karar aldı.

Süleyman Demirel aynı günlerde işçi hakları konusunda kendisine yöneltilen bir soruyu yanıtlarken, "Hak verilmez, alınır. Hakkı vermeyenler kadar, almayanlar da sorumludur" diye konuşuyordu.

Bütün bunlar, TKP MK 5. Plenumunda saptanan "demokratik muhalefetin kararlılık kazanması, geniş yığınların politik savaşıma çekilmesi, yığın eyleminin yükseltilmesi" hedeflerini yaşama geçirmenin olanaklarının bugün çok daha arttığına işaret ediyor.

Bu olanakların artmasında, komünistlerin birleştirici ve aktif bir politikayla gerçekleşmesine büyük katkıda bulundukları İzmir mitingi ve 1 Mayıs eylemleri büyük bir rol oynadı. 1 Mayıs'ın bu yıl politik savaşım alanına boydan boya girmesi, komünistlerin işçi sınıfına duydukları güvenin boşuna olmadığını bir kere daha kanıtladı.

Komünistler şimdi çok daha geniş yığınların güvenini kazanabilirler, çok

Arkası 9. sayfada

1 Mayıs 1986
ÜLKE ÇAPINDA KIZIL BİR KARANFİL GİBİ AÇTI

1 Mayıs, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü, 100. yılında tüm dünyada ve ülkemizde coşkuyla kutlandı.

Sosyalizm dünyasında emekçiler alanlara akarak, kazanımlarını kutladılar. Öteki ülkelerdeki sınıf kardeşleri ile dayanışmalarını dile getirdiler. Barışı ve sosyalizmi güçlendirmek için çabalarını artırma sözü verdiler.

Kapitalizm dünyasında ise emekçiler, işsizliğe, sosyal hakların bir bir yokedilmesi girişimlerine karşı seslerini yükselttiler. Emperyalizmin dünya hegemonyası çabalarını ve provokasyonlarını lanetleyerek, silahlanmayı tırmandırma ve uzaya taşıma girişimlerine karşı çıktılar.

Diktatörlük altındaki ülkelerde, 1 Mayıs'lar yasak olmasına karşın mücadelenin daha da yükseldiğine tanık olundu. Güney Afrika'da 4 milyon işçi 1 Mayıs günü genel greve giderek yaşamı durdurdu. Şili'de ise diktatörlüğün barbarca saldırılarına karşın 1 Mayıs, yığınsal sokak gösterileri ile yaşatıldı.

Ülkemiz de 1 Mayıs'ın yasak altında olduğu, emekçilerin 1 Mayıs'ta özgürce gösteri ve ücretli tatil yapma hakkının olmadığı ender ülkelerden biriydi. Ne ki bu 1 Mayıs'ın kutlanmasını engelleyemedi. Hem de bu yılki 1 Mayıs, beş yıllık diktatörlüğün baskılarına, zorbalıklarına karşın, işçi sınıfının 1 Mayıs mücadelesinin zayıflamadığını, aksine daha da güçlendiğini ortaya koydu. 1 Mayıs köklerinin ne kadar derinlerde, toprağının ne kadar bereketli olduğunu kanıtlarcasına, bu yıl diktatörlüğün katmerli yasaklarını delerek güneşe çıktı, ülke çapında bir çiçek gibi açtı.

Evren-Özal diktatörlüğü 1 Mayıs öncesi elinden gelen terörü estirdi. Tekelci basın "TKP'nin emriyle terör örgütleri harekete geçecek" türünden yalan haberlerle rejimin terörünü haklı çıkarma-

Arkası 9. sayfada

ABD'nin provokasyonlarına karşı HERKES UYANIK OLMALIDIR !

"Yeterince kanıt elde edersek, Şam'ı ve Tahran'ı da bombalamaktan çekinmeyiz." Reagan, ABD uçaklarının Libya'yı bombalamasından sonra yaptığı bir açıklamada böyle diyordu.

Şimdi görülüyor ki, ABD gizli servisleri ve emperyalist propaganda aygıtları, Reagan'ın Suriye'ye karşı istediği böylesi bir "kanıt"ı icat etmek için seferber olmuşlardır. Önce, ABD'nin Libya'ya kanlı saldırısına bahane olarak kullandığı Batı Berlin'deki "La Belle" diskoteğinde patlayan bomba olayının ardında "esas Suriye'nin parmağı" olduğu yollu yalanların yayılmasına başlandı. Sonra, 1 Nisan günü Londra havaalanında bir İsrail uçağında patlayan bombanın sorumluluğunun "Suriye'ye ait" olduğuna ilişkin haberler piyasaya sürüldü.

Oysa, Batı Berlin'deki diskoteğe bombalı saldırı olayının gerçek yüzü, Suriye karşıtı kampanyayı yürütenleri köşeye sıkıştıracak niteliktedir. "La Belle" diskoteğindeki patlamanın ABD gizli servisleriyle İsrail gizli servisi MOSSAD tarafından ortaklaşa tertiplendiği kanıtlarıyla açıklandı. Diskotekte patlayan ABD yapısı bombanın Batı Berlin'de faaliyet yürüten bir uyuşturucu madde şebekesinin başı olan "Albay" lâkaplı, Amerikalı onbaşı Howe tarafından bizzat yerleştirildiği belirlendi. Öte yandan bombanın patlamasından birkaç saat önce Batı Berlin'deki ABD üssünde cankurtaran araçlarının ve helikopterlerin alarma geçirilmesi ve bunların bomba patlar patlamaz olay yerinde bitivermeleri de ABD yetkililerinin patlamadan önceden haberdar olduklarını açıkça kanıtlıyor.

Arkası 8. sayfada

ULUSAL KONFERANSA DOĞRU

Ali YORULMAZ
İstanbul

Ulusal Konferansımıza doğru yürüyoruz. Bu yoldaki temel hedeflerimiz bellidir. Parti içi yaşamı ve ideolojik çalışmayı yükseltmek. Partinin politik çizgisinin daha üst düzeyde kavranmasını sağlamak. Tüm parti çalışmasının ana amacı olarak yığınlarla daha sıkı bağlanmak ve yığın savaşımlarının yükselmesindeki katkılarımızı artırmak. Kısacası "partimizin önderlik rolünü yükseltmek". Bu doğrultuda çalışmalarımızı sürdürürken, çok yönlü durum saptaması yapıyor, eksikliklerimizi ve yetersizliklerimizi belirliyoruz. Elbette yalnız saptamalarda bulunmakla yetinmiyor, kendi olanaklarımız içindeki her sorunu da çözerek ilerliyoruz.

Bütün bu çalışmalarımızda, TKP 5. Kongresi ve ardından gelen MK Plenumlarının belge ve kararlarını, partimizin merkezi ve yerel çalışma programlarını gözönünde tutuyoruz. Yine de, ulusal konferansa hazırlık çalışmalarını yükseltirken, şu birkaç temel nokta üzerinde daha dikkatli olarak durulmasında yarar görüyoruz.

İki temel konu

Birincisi, partimizin öne koyduğu stratejik ve taktik amaçlardır. Bunlar kavranılmadan, herhangi bir başka görevi doğru olarak kavramak ve gereklerini yerine getirmek olanaksızdır. TKP'nin vazgeçilmez amacı sosyalizmdir. Bu yolda önümüzde duran ivedi görev faşizmin yıkılması, ulusal demokrasinin kurulmasıdır. Bu amaçla, baş düşmana, diktatörlüğe, onun ardındaki emperyalist ve işbirlikçisi güçlere karşı en geniş ulusal, demokratik güçlerin birliği sağlanmalıdır. Bu, salt bir politik saptama değil, bizim için yerine getirilmesi gereken pratik bir görevdir. Parti örgütlerimiz, üyelerimiz önümüzdeki amacın ve buna bağlı görevlerin ne ölçüde bilincindedir? Bunun gereklerini, bu günden ne ölçüde gerçekçi yaratıcı ve istikrarlı bir biçimde yerine getiriyorlar? Bütün bunların anlaşılacağı yer pratiktir, günlük çalışmalardır. İşte kampanyalarımızın bize bu konuda somut veriler sunacaktır. En geniş güçlerin birliğini ve hareketlenmesini sağlamaya çalışırken, hangi sorunlarla karşılaşıyoruz, nerelerde başarılı oluyor, nerelerde yetersiz kalıyoruz? Değişik politik görüşlerden emekçiler, bizim diyalog ve birlik çabalarımızı nasıl karşılıyor, bu konudaki girişimlerimize nasıl bir yanıt veriyorlar? Bütün bunlar, somut gözlem temelinde belirlenmeli ve sonuçları bütün parti ile paylaşılmalıdır.

İkincisi, "önümüzdeki amaçlara neye dayanılarak ulaşılacak?" Sorusunun yanıtıdır. Tüm savaşım boyunca, her aşamada, temel hareket noktamız başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçilerin, yığınların aktif, yığınsal eylemleridir. Sonucu belirleyecek olan, bu eylemlerin ve hareketlenmenin karşımızdaki düşmanı altedecek, öndeki görevleri çözecek niteliğe yükselmesidir. Bu niteliğe ise, kuşkusuz, şimdilik boyutları mütevazi, ancak diktatörlük koşullarındaki anlam ve önemi büyük olan eylemlerden, girişimlerden geçilerek varılacaktır. Komünist öncünün rolü işte burada beliriyor.

Salt ajitasyon ve propaganda ile yetinmemeli, yığınları daha geniş biçimde eyleme çekecek yolları bulmalı, bu tür eylemlerin örgütlenmesine önayak olmalıyız. Bu girişimlerin içinde bizzat yer alarak direnme ruhunu yükseltmede örnek oluşturmalıyız. Komünistler, yığınlarla beraber, onların bir adım önündedir. İşte, ulusal konferansa doğru kampanyalarımız süresince bütün bunlar sınamadan geçiyor. Geniş yığınlar bizim girişimlerimizi, önerilerimizi nasıl karşılıyor, nasıl bir tepki gösteriyorlar? Nerede, nereye kadar ileriye yürümeye hazırlar? Öte yandan parti örgütlerimizin yığınlarla bağı, önderlik gücü ne durumdadır? Eksiklerimiz nelerdir? Bunların kaynağı ve giderme yolları üzerine ne düşünüyoruz? Bu konudaki somut gözlem ve deneylerimizi partiye iletmeliyiz.

Sol güçler

Bu iki konu temel önemdedir. Önümüzdeki amaç ve buraya varmanın yolu üzerinde duru bir fikre sahip olduktan sonra, parti örgütlerimiz için yeni politik gelişmeler karşısında doğru tutum almak ve gecikmeksizin müdahalelerde bulunmak hiç zor olmayacaktır. Ayrıca parti politikasının daha iyi kavranması, yaratıcılıkla, sarsılmaz bir biçimde uygulanması ve bunun İzmir mitingi gibi somut sonuçlarda kendini yansıtması dışımızdaki çeşitli ilerici çevrelerde varolan, şu ya da bu muhalefet gücünün güçlenmesinin tek başına sorunların çözümüne yeterli olacağı yolunda temelsiz umutlar besleme eğilimlerinin etkisizleştirilmesinin de tek yoludur.

Bu bağlamda üzerinde durulması gereken bir konu da sol güçlerin, özellikle de Sol Birlik yandaşlarının birliğinin güçlendirilmesidir. Sol güçlerin etkinliğinin artırılması, birliğin güçlendirilmesine bağlıdır. Bu, yığınların artan hareketlenmesinin durumu değiştirici yönde kanallara akıtılması için zorunludur. Fabrikalarda, okullarda, mahallelerde, legal örgütlerde, sol görüşlüler birbirlerini tanıyorlar. Ülke ya da il çapında mükemmel merkezi bir koordinasyonu beklemeden her birimde değişik politik eğilimlerden sol görüşlüler birbirlerini tanıyanlar bir araya gelmeli, somut iş yapmalı, yol arayan yığınlara birlikte el uzatmalıdırlar. Biz bu konuda ne kadar girişimci esinlendirici oluyoruz? Yeterince esnek ve birleştirici miyiz? Bu konuda yaptıklarımız, yapmadıklarımız nelerdir? Bunların nedenlerini belirlemeli ve çözüm yolları üretmeliyiz.

Parti içinde

Öte yanda kampanyaların, yığınlardaki hareketliliğin yükselme eğilimi içinde olmasının, politik gelişmelerin hızlanmasının ideolojik çalışmaların arka plana itilmesi sıkı bir eğitimi haklı kılacağı düşünülebilir. Ama tam da aynı nedenlerden dolayı, ideolojik çalışmaların hızlandırılması ve daha da iyileştirilmesi her zamankinden fazla önem kazanıyor. Partimizin açınımlarını kavramak için genelde Marksist-Leninist strateji ve taktikler, özelde ise partimizin Türkiye koşullarında geliştirdiği strateji ve taktikleri üzerinde çalışılmalıdır. Yine merkezi eğitim çalışmasını aksatmadan sürdürmeli, en temel konulardaki teorik bilgimizi hızla derinleştirmeliyiz. Bu bir yanıyla gelişmeleri bilimsel ve sınıfsal bir temelde ele alıp yorumlayabilmek, bir yanıyla da savaşıma yeni katılan taze güçlere doğru bir sınıf bakış açısı kazandırabilmek, onları günün karmaşıklaşan görevleri üzerine sağlam, bir teorik donanımla güçlü bir ideolojik formasyonla gönderebilmek için gereklidir.

Ulusal konferans sürecinde parti yapımızı da gözden geçirmeliyiz. Parti tüzüğü, MK plenumları ve kararları bu konuda dikkat edilecek noktaları ve ölçütleri bize sunuyor. Bu konuda yanıt bulmamız gereken bir dizi soruyu şöyle sıralıyor. Parti örgütlerimiz yeni potansiyelleri kucaklayabilecekleri biçimleri bulabiliyor mu? Henüz ulaşamadığımız alanlar var mıdır? Buralardaki ileri kesimlerle ilişkilerimiz ne düzeydedir? Geniş sempatizan halkayı ve ileri unsurları partinin kollektifliğine ve disiplinine katacak grup çalışmalarını geliştirmenin olanakları ne kadardır? Legal halkalar, legal olanaklar ne ölçüde değerlendiriliyor? Bu koşullarda herkes illegal parti yapısını sağlamlaştırmanın konspirasyon kurallarına sıkıca bağlılığın ve illegal parti basınını güçlendirmenin kazandığı önemin yeterince farkında mıdır? Bütün bu görevlerin yerine getirilmesinde günün tutulacak halkası olan, her düzeyde parti yöneticiliğinin iyileştirilmesi için yapılması gerekenler belirleniyor mu?

İşte, parti örgütümüzde, ulusal konferansa hazırlanırken üzerinde yoğunlaşacağımız temel noktalar bunlardır. Ulusal konferansa hazırlık salt durumu saptamak ve sorunları dile getirmek değil, asıl sorunların çözümlerine işaret etmekle, bunun koşullarını hazırlamakla ve bu yolda somut adımlar atmakla anlam kazanmaktadır.

Bir kaza ve gösterdikleri

26 Nisan gecesi, SSCB'nin Ukrayna bölgesindeki Çernobil nükleer santralinin 4. bloğunda, önceden öngörülmesi olanaksız birçok etmenin biraraya gelmesi sonucu kimyasal bir patlama oldu. Biri çıkan yangında, biri göçük altında, biri de yüksek derecede ışın alması sonucu, üç kişi öldü. 204 kişi farklı düzeylerdeki radyasyon hastalıkları nedeniyle Moskova'daki hastanelere yatırıldılar. 49 kişi taburcu oldu. Çevredeki radyoaktivitenin yükselmesi üzerine ve başka öngörülemeyecek gelişmelere karşı önlem olarak, Çernobil santralinin etrafındaki 30 kilometrelik alan tümüyle boşaltıldı. Patlama ve yangının nükleer santralin öteki üç bloğuna sıçraması önlendi, santral durduruldu. Helikopterlerle atılan kumkurşun-bor ve öteki maddeler karışımıyla radyoaktivitenin yayılması önlendi, herşey kontrol altına alındı.

Kaza ile birlikte ABD ve öteki emperyalist merkezler, dünya çapında bir antisovyetik kampanya başlattılar. Kampanya, emperyalizmin güdümündeki Türkiye basınını ve televizyonunu da sardı. ABD dışişleri bakanı Shultz'un "uzaydan gördük, binlerce insan öldü" demesiyle birlikte gazeteler, "iki bin kişi öldü", "dünyada nükleer korku", "ölüm bulutu Türkiye'ye de sızdı" manşetleri attılar. Birçok Batı Avrupa ülkesinde uzmanların radyasyon değerlerinin tehlike sınırının altında bulunduğunu açıklamalarına karşın, halkı paniğe sürüklemek için yoğun bir şaşırtma operasyonu yürütüldü.

Bu kaza, emperyalizmin iğrenç yüzünü bir kez daha ortaya sermiştir. Bir kazadan ve bunun sonuçlarından sevinç duymak için her türlü insanlık değerinden yoksun olmak gerekir. Bu, herşeyi dünya egemenliği emelleri ve saldırgan amaçları için kullanmaya hazır emperyalistlerin işidir. 1971'den 1984'e kadar 14 ülkede 151 nükleer santral kazası ve arızası olduğu zaman ABD ve NATO başları susmamışlar mıydı? İngiliz "Observer" gazetesinin Çernobil kazasından sonra açıkladığı gibi, daha 31 Mart 1986'da Londra'nın güneydoğusunda Dangeness atom santralindeki arıza neden halktan gizlenmişti? Niçin emperyalistler, SSCB'de nükleer santrallerin kullanıma sokulmasından bu yana, yani 30 yıldan bu yana görülen ilk kazayı bu denli dillerine doladılar?

Nedeni açıktır: Amaçları, uzayın militarizasyonu çabalarını örtbas etmek, SSCB'nin nükleer denemeleri durdurma önerisini ABD'nin reddetmesi nedeniyle yükselen tepkileri azaltmaktır. ABD'nin başka ülkelerin topraklarındaki üslerine koyduğu nükleer silahların yolaçtığı tehlikenin boyutunu gizleyebilmektir. ABD'nin Libya saldırısının üzerini külleyebilmektir. Dikkatleri, yeni saldırı hazırlıklarından uzaklaştırmaktır.

ABD emperyalizmi, kazayı, "kendisine yerinde inceleme hakkı verilmesini sağlamak" adı altında SSCB'nin içişlerine karışmak için de kullanmaya çalıştı. "Amerika'nın Sesi" ve öteki yıkıcı radyo istasyonları, boşuna da olsa, kaza yerinde panik yaratmak için çok uğraştılar. ABD, bu niyetlerini Tokyo'daki "7'ler zirvesi" ne dayatmaya kalkıştı. Emperyalistler büyük bir pervasızlıkla gerçekleri çarpıtarak, işi, SSCB'nin "gerekli önlemleri alma yeteneksizliği" ni öne sürecek kadar iğrenç boyutlara vardırdılar.

Kaza çıkar çıkmaz alarmla harekete geçen yangın söndürme ekipleri her biri 30 metreyi aşan alevleri kontrol altına almak için kahramanca çalıştılar. Çok ilerdeki meteoroji istasyonlarında yapılan ölçümlerle de belirlenen kaza, derhal gerekli merkezlere duyurulmuştu. Her biri SSCB'nin bir köşesinde bulunan hükümet komisyonu üyeleri, birkaç saat içinde toplandılar. Çevredeki 25 bin kişinin yaşadığı Pripyat kenti 4 saat içinde boşaltıldı. SSCB Başbakanı Rijkov ve SBKP yöneticilerinden Ligaçov kaza yerinde inceleme yapmaya geldiklerinde boşaltılan kentin tüm ahalisi evlere, tarım kooperatiflerine, çocuklar okullara, bebeler kreşlere yerleştirilmiş, her bir insana çalışacağı yer sağlanmıştı. Tehlikeli bölgeden boşaltılanların tümü, en ince ışın etkisini bile gösterecek türden hassas kan muayenelerinden geçirildi. Hiç birinde radyoaktif sodyum 24 bulunmadı. Parti örgütleri, komsomol ekipleri ve bizzat halkın kendisi, bütün bu işlerin en düzenli, en disiplinli ve çabuk biçimde gerçekleştirilmesi için gönüllü çalıştılar. Dört emekçi kollektifi santralin dört bloğunu kontrol altında tutarken, bir emekçi kollektifi de elektrik hatlarının tümünü tamir etmişti. "Pravda" gazetesi, kendisini halka ve onun esenliğine adayan, gönüllülük ilkesinin getirilmesine karşın tereddütsüz söndürme, kurtarma, boşaltma operasyonlarına katılan, evini ve aşını Pripyat sakinleriyle paylaşmak için birbiriyle yarışan insanların örneklerini aktarıyor.

Bu kaza, nükleer enerjinin barışçı amaçlarla kullanımında tüm insanlığın yararına yeni sonuçların çıkarılmasını getirdi. Bu alanda yeni boyutlarda, yeni nitelikli bir uluslararası işbirliği tüm insanlığın yararınadır. SSCB öteden beri bunu öneriyor. Ancak bu kaza, tüm insanlığa, nükleer bir savaş söz konusu olduğunda nelerin olabileceğinin de işaretini vermiştir. Nükleer bir savaş felaketi söz konusu olduğunda, insanlık yalnızca bir santralin 30 kilometre çevresinde alınan önlemlerle kurtulamaz! O nedenle nükleer bir felaketin önlenmesi için, SSCB'nin getirdiği uzayın militarizasyonunun engellenmesi, nükleer denemelerin durdurulması, yeryüzünün adım adım nükleer kimyasal ve konvansiyonel silahlardan arındırılması önerilerini desteklemek, bu önerilerin hayata geçmesi için çalışmak, sağduyulu herkesin insanlık görevidir.

Alman Komünist Partisi DKP'nin 8. Kongresi

2-4 Mayıs 1986 günleri Hamburg'da Alman Komünist Partisi-DKP'nin 8.Kongresi yapıldı. "Yeni bir politika için: Nükleer silahsız bir dünya ve herkese iş" belgisi altında geçen kongreye 57bin802 komünisti temsil eden 800 delegeyle, dünyanın değişik ülkelerinden komünist ve işçi partilerinden, antiemperyalist kurtuluş hareketlerinden 52 konuk heyet katıldı.Kongre'ye, E.Thälmann kampanyası sonucu partiye çok sayıda yeni üye kazanarak, barış eylemlerine ve sosyal-ekonomik hakları savunma savaşımına aktif katılarak hazırlanan Federal Almanya komünistleri Hamburg kongresinden daha da güçlenerek çıktılar. Ocak 1984'de yapılan Nürnberg kongresinden bu yana partinin saflarına 10 bin 282 yeni üye katıldığı açıklandı. AKP 8. Kongresi parti tezlerini tartışıp onayladı. Ve nükleer silahların yokedilmesi, işyeri sağlanması, demokratik haklara yönelik saldırılara karşı durulması, fabrika parti çalışmalarının güçlendirilmesi ve uluslararası dayanışma konularında mücadele hedeflerini saptayan 5 ana karar aldı.

"Afrika, Asya ve Latin Amerika halklarının kurtuluş savaşımıyla dayanışma" kararında, DKP partimiz ve halkımızla dayanışmasını şöyle dile getirdi: "Türkiye Komünist Partisiyle, Sol Birlik güçleriyle ve bütün demokratlarla, Kürt halkıyla, insan haklarının yeniden sağlanması, özgürlük ve demokrasi için savaşımlarıyla dayanışmamız sürecektir."

TKP temsilcisi kongredeki konuşmasında, partimizle DKP arasında Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelindeki sürekli güçlenen kardeşçe bağlara dikkati çekti, Federal Almanya komünistlerine çalışmalarında başarılar diledi.

8. Kongrede H. Mies yoldaş yeniden parti başkanlığına seçildi. AKP'nin yeni Başkanlık Divanı üyeleri arasında FAC'deki Türkiyeli göçmen işçilerden bu kez de Fatma Kalender gene yeralıyor.

Haydar Kutlu yoldaşın 1 Mayıs konuşması

GÜNÜN GÖREVİ: DEMOKRASİ İSTEYEN HERKESLE DİYALOG, İŞBİRLİĞİ VE ORTAK MÜCADELE

İşçi sınıfımızın ve tüm dünya işçilerinin 1 Mayıs bayramının ateşi bugünlerde yeniden yüreğimizi tutuşturuyor. 1986 1 Mayıs'ını taptaze heyecanlarla kutluyoruz.

Meydanlarda türkülerinin, ayak seslerinin duyulması yasaklanan işçilerimiz iki ay önce yeniden ve gür bir biçimde seslerini duyurdular. Bu meydan, adını işçilerin koyduğu İzmir'in 1 Mayıs meydanıdır.

Bu meydan şanlı bir tarihe sahiptir. 1922'de emperyalist saldırganların denize döküldüğü meydandır. Tanklarla, zırhlı araçlarla, makineli tüfeklerle ve çok sayıda sivil ve resmi polislerle çepçevre kuşatılan bu meydanı işçi sınıfımız bir kez daha İzmir mitingi ile zaptetti.

Faşist diktatörlük elinden gelse takvimlerden 1 Mayıs tarihini, sözlüklerden işçi sınıfı sözünü silecektir. Ama elinden geleni ardına koymadığı halde ne 1 Mayıs'ların kutlanmasını önleyebildi ne de işçi sınıfının gür sesinin yükselmesini.

Ve bu 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası birlik ve dayanışma bayramının 100. yıldönümüdür. Ne Amerikalı zorbalar, ne Hitler faşizmi, ne Mussolini, Franko, ne de Şili'nin eli kanlı diktatörü Pinoşet 1 Mayıs'ların 100 yıllık şanlı geleneğini bozamadı. Bizim Pinoşet kopyası diktatörlerimiz bunu hiç başaramaz.

Bugün dünyanın dört bir köşesinde işçiler ve işçilerin yanıbaşında komünistler, demokratlar, ilericiler aynı ülküyü haykırıyorlar. Güzelliğin, temizliğin sembolü çiçekler ve çocuklarla birlikte tüm insanlığı yokedecek nükleer savaş tehlikesini önlemek, barışı korumak gerektiğini haykırıyorlar. Bu amaçla insanlığın geleceğini kirli, kanlı dolarlara değişen barış düşmanı Reagan yönetimini durdurmaya çağırıyorlar. Barışçı, demokratik, özgür bir gelecek istiyorlar. Sosyalist ülkelerdeki işçiler, emekçiler kapitalist ülkelerdeki kardeşleriyle dayanışmayı yükseltiyorlar.

HALKIMIZIN BAŞDÜŞMANI

ABD'yi durdurmak bizim için de, Türk, Kürt tüm işçilerin, köylülerin, aydınların, gençliğin tüm halkın başta gelen görevidir. Türkiye Komünist Partisi yıllardır ABD emperyalizminin halkımızın baş düşmanı olduğunu hep söyledi. Bugün Evren-Özal diktatörlüğü eliyle ABD yalnız bir dış düşman değil, aynı zamanda iç düşman durumuna gelmiştir.

ABD'nin Libya'ya karşı uyguladığı barbarca terör onun hakiki yüzünü birkez daha gösterdi. Bununla da kalmadı. Suriye ve İran'a yönelik Reagan'ın savurduğu kaba tehditler onun uluslararası her sorunu kaba kuvvete başvurarak çözme politikası izlediğini bir kez daha kanıtlıyor.

Bütün bunlar aklıbaşında herkesin tehlikenin ülkemize ne kadar yakın olduğunu görmesi için yeterlidir. Dün TKP'nin söylediklerini dikkate almayan ve hatta karşı çıkanlar, bugün gerçekleri kabul ediyorlar. Bu olumlu bir gelişme. Ancak Evren-Özal diktatörlüğü altında ülkemiz her an halkımızın iradesi dışında, hatta bu kukla parlamento ve kukla hükümetin bilgisi dışında bir savaşa sürüklenebilir. Ülkemizdeki Amerikan üslerine takviye ABD askerleri, yeni savaş uçakları gelmiş, üsler alarm durumuna geçmiştir. Bu nedenle yalnızca gerçekleri dile getirmek yetmez. Ülkemizin bağımsızlığına, ulusal egemenlik haklarına, barışçı geleceğine titizlenen herkes, tüm ulusal, demokratik, yurtsever güçler, halkımız sesini yükseltmelidir, harekete geçmelidir.

İvedi olarak ABD ve NATO üslerindeki hareketler üslerin çevresindeki yurttaşlarca, yurtsever subayların da girişimi ile kontrol edilmelidir. Hükümete ve parlamentoya baskı yapılmalıdır. Muhalefet partileri harekete geçmelidir. Bir kez daha söylüyorum ki ABD ile Savunma İşbirliği Anlaşması bir ihanet belgesidir. Bu belge yeniden imzalanmamalıdır. Onu imzalayanlardan yarın halkımızın hesap soracağı unutulmamalıdır.

ABD İLE DEMOKRASİ OLMAZ

Amerika ile koyun koyuna demokrasi olmaz. Bizim ülkemiz gibi Amerikan emperyalizmine kölece bağlı hangi ülkede demokrasi vardır? Amerika bizim gibi gerikalmış ülkelerde halkların kendi geleceklerini, kendi rejimlerini kendilerinin seçmesini önlemek için en akıl almaz yollara başvuruyor. Sovyet tehdidi, komünizm tehlikesi, bölücülük yalanları hep bu nedenledir. Bunun yetmediği yerde ulus düşmanı işbirlikçiler eli ile yapay iç karışıklıklar çıkarmaktadır. Seçimler yolu ile, kendi özgür iradeleri ile sosyalizme yönelmek isteyen Şili halkına karşı kanlı faşist darbenin tezgâhlayıcısı ABD'dir. Ve bunu artık tüm dünya bilmektedir.

Bunlar da yetmezse, özgürlük yolunu, ulusal kurtuluşu seçen savunmasız Grenada halkına yaptığı gibi, Libya örneğinde olduğu gibi ve Nikaragua'da da gerçekleştirmeye çalıştığı gibi doğrudan askeri operasyonlara, açık zorbalığa başvurmaktadır.

ABD'ye onursuzca baş eğen Evren-Özal diktatörlüğü varolmaya devam ettikçe, bu ülkede bağımsızlıktan, demokrasiden söz bile edilemez. Faşist diktatörlüğün halkımızın başından bir an önce defedilmesi için elden gelen herşey yapılmalıdır.

BUGÜN YAPILMASI GEREKEN

Diktatörlüğün manevra yapmak zorunda kalmasından yararlanılarak kazanılmış sınırlı olanaklara bakarak demokrasinin kolayca elde edilebileceğini sanmak tehlikeli bir yanılgıdır. Partimiz ısrarla bu ham hayallere karşı çıkıyor. Biz kimsenin hayal kurmasına karşı değiliz. Ancak bu hayaller önde duran göreve dört elle sarılmaya engel oluyor. Görev hâlâ değişmemiştir. Diktatörlüğe karşı çıkan tüm güçlerle, demokrasi isteyen herkesle birlikte haklarımız ve özgürlüklerimiz için, demokratik bir hükümet için diyalog, işbirliği ve ortak mücadele. Günümüzün görevi budur.

Sol güçler, sosyalistler, komünistler kendilerini diğer geniş demokrasi güçlerinden ayıran bir yol tutar, erken adımlar atarlarsa, bu, aynı zamanda en geniş yığınlardan uzaklaşmak anlamına gelecektir.

Oysa tam tersine bugün yapılması gereken şey fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, köylerde, devlet dairelerinde, esnaflar arasında, yurtsever subaylar içinde farklı politik eğilimler taşısa da, demokrasi isteyen herkesle birlik olmaktır. Onlarla birlikte ekonomik, sosyal, politik haklarımız için, demokratik bir rejim için, demokratik bir seçim, demokratik bir anayasa için ortak mücadele etmektir.

Öte yandan yığınlarda demokratik direniş ruhu yeni yeni canlanıyor. Var gücümüzle onu daha da canlandırmak için çaba harcamalıyız. Bu amaç için kuşkusuz varolan her legal olanağı değerlendirmek önemlidir.

İZMİR MİTİNGİ İYİ BİR BAŞLANGIÇTIR

İzmir mitingi tüm bu söylediklerimizi kanıtlıyor. Bu miting ulusal demokrasi mücadelemizde önemli bir dönemeç noktası oluşturuyor.

Birincisi, bu miting sıradan bir hak arama eyleminin sınırlarını kat kat aşmıştır. İşçi sınıfımızın yükselen politik bilincini yansıtmıştır.

İkincisi, İzmir mitingi askersel baskı, faşist diktatörlük koşulları altında yapılan tarihimizin ilk işçi mitingidir.

Bu şu demektir ki, işçiler ülkemizin geleceği, barış ve demokrasi için, iş, ekmek ve özgürlük için, herkese iş, herkese aş için direnmek gerektiğini kavramaya başlamışlardır. Aynı zamanda bu miting partimizin politikası-

►

nın sınıf mücadelesi pratiğinde en esaslı sınanması oldu. Kesin biçimde söyleyebiliriz ki, partimizin politikası ve örgütlü mücadelesi tüm eksiklere rağmen sınavı başarmıştır. Tabanda doğru çalışma sayesinde miting öncesi farklı eğilimler en aza indirilebilmiş ve miting her çeşit politik eğilimdeki işçi ve dürüst sendikacıların birliğini yansıtmıştır. Türk-İş'de tüm sınıf bilinçli deneyli işçilerin toplanması, sendikal birliğin tek çatı altında gerçekleşmesinin doğuracağı güç açık biçimde görülmüştür.

Miting sonrasında diktatörlüğün partimize saldırması boşuna değildir. Ancak yanılıyorlar. İzmir mitingi yalnızca komünistlerin çabalarının sonucu başarılmamıştır. Yeni işçi önderlerinin, eski deneyimli bilinçli işçilerin, namuslu sendikacıların, sol ve ilerici güçlerin ortak eseridir. Ve asıl bu nedenle önemlidir.

Şimdi komünistlere düşen görev mitingin derslerini, politik hedefleri sıcağı sıcağına yığınlara aktarmak ve örgütlenmeyi hızlandırmaktır.

Şunu da saptamalıyız. Görüşlerimizi, çözüm yollarımızı herkesle tartışmak için toplamaya hazırlandığımız Ulusal Konferansımızı yığın hareketliliği içinde, eylem içinde gerçekleştireceğimizi söylemiştik. Bu açıdan İzmir mitingi ön hazırlıklarımız için iyi bir başlangıç oluşturdu.

TKP YÜKSELEN SINIFIN PARTİSİDİR

Bu 1 Mayıs öncesinde, diğerlerinde olduğu gibi, diktatörlük TKP'ye karşı karalama kampanyasını yeniden hızlandırmıştır. Halkın huzurunu bozacağımızdan, ülkeyi tekrar 12 Eylül'e döndüreceğimizden sözediyorlar. Bu sözler yavuz hırsızın ev sahibini bastırma çabasıdır. Onların huzur dedikleri şey bugün ancak mezarlıkta vardır. Halkı işsizliğe, açlığa, falakaya, işkenceye ve hatta ölüme mahkum edenler, halkın huzurunu bozan Evren-Özal diktatörlüğünün kendisidir.

TKP işkencelere karşı kampanya açtı diyorlar. Şimdi halkımız soracaktır: TKP olmayan birşeyi mi kışkırtıyor? İşkencelerin bir bir ortaya çıktığı, işkencecilerin yakasına yapışıldığı bir ortamda bu sözleri söyleyebilmek için soğukkanlılığı, mantığı yitirmiş olmalılar. Biz elbette işkencecilerin peşini birgün bile bırakmadık, bırakmayacağız da. Şimdi yalnızca işkence yapanlar ortaya çıkıyor. Tepedekiler bunlarla işin kapanacağını sanıyorlar. Hayır. Biz asıl ölüm emirlerini verenlerin yakasını bırakmayacağız.

TKP işçi sınıfımızın partisidir. Bu toprakların insanlarının partisidir, ulusal nitelikte bir partidir. Halkımızın gerçek umudu ve geleceğidir. Ülkenin sorunlarının çözümüne daha bugünden talip olan bir partidir. Büyüyen, güçlenen bir partidir. İşte TKP düşmanlarının saldırısının ana nedeni budur.

KIVILCIM YANGINA DÖNÜŞECEKTİR

Sözlerimi yine İzmir mitingi ile bitirmek istiyorum.

Unutulmamalıdır. 12 Eylül sabahı diktatörlüğe karşı grevci yiğit metalurji işçileri diktatörlüğün işbaşı yapma çağrısına uymayarak kısa süreli de olsa direndiler. Bu direniş faşist diktatörlüğe karşı işçi sınıfımızın öncü kesimlerinin tutuşturduğu ilk direnme kıvılcımıydı.

Bu kıvılcım, daha ulusal kurtuluş savaşımızda emperyalizme karşı silâh elde direnen işçilerimizin, Saraçhane mitinginde, Kavel'de, 1970'lerde Demirdöküm, Sungurlar, Profilo fabrikalarında, 15-16 Haziran büyük günlerinde, DGM direnişinde, darbe öncesi ve sonrası 1 Mayıs'larda, genel grevlerde direnme ruhunun tutuşturduğu kıvılcımdır.

İzmir mitinginin alevlendirdiği kıvılcımın yangına dönüşeceği bütün emekçileri, bütün yurtseverleri, demokrasi güçlerini saracağı günler uzak değildir.

Fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda, köylerde, kışlalarda, zindanlarda her yerde, ülke içinde ve dışında barış, demokrasi, iş, ekmek, özgürlük için, birlik, dayanışma ve mücadele için 1 Mayıs kızıl bayrağını yükseltenleri Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi adına selâmlarım. 1 Mayıs hepinize kutlu olsun!

Yeni işçi eylemlerinde bekleyen görevler

● Mehmet YAVUZ

Türk-İş yönetimi İzmir mitinginin ardından 11 ilde daha miting ve gösteriler düzenleme kararı aldı. İlk mitingin yeri ve günü saptandı: 22 Haziran, Eskişehir. Türk-İş Başkanlar Kurulu genel grevi gündeme getirdi. Genel grev 1982 Anayasasına göre yasak. Ama Türk-İş Genel Teşkılatlandırma Sekreteri Orhan Balaban, "Hükümet kanunsuz davranışlar içinde, bu durumda kanunsuz davrananlara kanunsuz davranmakla karşı çıkılabilir. Hapse girmek pahasına da olsa genel greve gideriz. Bu bizim işçiye olan borcumuzdur" diyor. Bütün bunlar, işçilerin hak arama, diktatörlüğün kopartıp aldığı hakları geri alma savaşımının daha da hızlanıp yaygınlaşabileceğini gösteriyor. Ama bu durumda Türk-İş yönetiminin aldığı eylem kararlarını hayata geçirmesi için, bunların sözde kalmasına izin vermemek için çabaları arttırmak her zamankinden daha yakıcılaşıyor.

TKP işçi hareketindeki bu hareketlenmenin belirtilerini daha 1985 Kasım'ındaki 5. MK Plenumu'nda saptadı. 12 Eylül 1980'den bu yana sendikalara, sendikal harekete saldırılması, bunun sonucunda işçilerin gerçek ücretlerinin 20-25 yıl geri gitmesi, fabrikalarda patron zorbalığının artması, işsizliğin toplumun sürekli kanayan yarası durumuna gelmesi işçilerde hoşnutsuzluğu giderek arttırdı. Birleşik Alman İlaç Fabrikaları greviyle işçilerin faşist diktatörlük altında da hak arama savaşımından başarılı sonuçlar elde edebilecekleri ispatlandı. Arkası çorap söküğü gibi geldi: Geçen yılın 21 Aralık'ında Türk-İş'in Ankara'da düzenlediği toplantıda temsilciler, işçilerin diktatörlüğün uygulamalarına duydukları tepkiyi Türk-İş tepe yöneticilerine anlayacakları dille anlattılar. "Hükümet istifa", "Demokratik Türkiye", "İşçiler elele genel greve" belgileri salonu çınlattı. Türk-İş tabanının bu baskısı ile olaylar hızla gelişti. Türk-İş'in İzmir'de miting düzenleme, diğer illerde de gösteriler örgütleme ve nihayet genel greve kadar gitme kararları birbirini izledi. Bu, işçilerin sendikaları kendi savaşım örgütleri olarak gördüklerinin ve Türk-İş yönetiminden de bu doğrultuda davranmasını istediklerinin kanıtıydı. Bu, aynı zamanda, diktatörlüğün geldiği ilk günden beri işçilere sendikalardan umut kestirme, onları örgütsüzleştirip bölüp parçalama girişimlerinin de iflasını gösteriyordu. Bu, işçilerin, vazgeçilmez savaşım örgütleri sendikalardan bundan sonra gittikçe daha aktif bir şekilde yararlanacaklarının işaretidir.

Arkası 9. sayfada

dizgiye girerken...

■ Sol Birlik'in iki örgütle işbirliği yapması, çevremizde önemli bir gelişme olarak görülüyor. Bu örgütlerden KUK(SE) ile bölgemizde eskiden beri olumlu ilişkilerimiz vardı. İşbirliği yapılan örgütlerin daha da genişleyeceğini umuyoruz.

■ 1 Mayıs'ı, bu sekiz örgütün öne koyduğu hedefler etrafında savaşımı yükselterek kutluyoruz. Bu çalışmalar içinde sekiz örgütün ortak bildirisini ve partimizin 1 Mayıs bildirisini dağıttık. Bildiriler işçiler arasında büyük bir memnuniyet yarattı. **Şahin Keklik/Malatya**

■ 1 Mayıs çalışmalarının bir parçası olarak, TKP MK'nin 1 Mayıs bildirisini kendi olanaklarımızla çoğaltarak çok miktarda dağıttık. **Bir grup ilerici genç/İstanbul**

■ TKP MK'nin 1 Mayıs bildirisi TKP nin Sesi'nden çekilerek çok sayıda dağıtıldı. TKP'nin Sesi'ne kulak veren bir grup emekçi, bildirinin dağıtımını Gaziantep, Kilis ve Nizip ilçelerinde başarılı bir şekilde gerçekleştirdi. 1 Mayıs çalışmalarında TKEP yandaşı bir grup arkadaşla beraber olmamız, işin başka sevindirici yanıdır. **Göksel Işık/Gaziantep.**

■ Radyodan TKP MK 1 Mayıs bildirisini çekerek çoğaltıyoruz. 1 Mayıs çalışmalarımız da, bildirinin dağıtılması ile ivme kazanacaktır. **Mehmet Talip/Diyarbakır.**

Sosyal demokratlar evrensel barış savaşımında aktif bir tutum almalıdır

● Ahmet ALAN

İnsanlık atom çağında, uzay çağında yaşıyor. Bilimsel-teknik devrim insanoğlunun gelişmesi için çok büyük olanaklar yaratıyor. Ama öte yandan dünyamızı defalarca yokedebilecek kadar yığınsal kırım aracı, atom silahı birikmiş bulunuyor. Son iki-üç yılda nitel bakımdan yepyeni bir durum ortaya çıktı. Amerikan emperyalizmi uzayı da silahlandırma planını uygulamaya çalışıyor. İnsanlık, aşılır aşılmaz herşeyin aklın denetimi dışına kayacağı, intiharın karanlığına yuvarlanabileceği bir sınıra ulaştı. Bu yeni durumda, yüzyıllarca alışılagelmiş düşünce tarzının kökten değişmesi, zorunluk oluyor. Atom ve uzay çağında güvenliğin askersel araçlarla, silahların daha da geliştirilmesiyle sağlanamayacağı, silahsızlanmadan başka yol olmadığı ve bunu hiçbir devletin ve gücün tek başına yapamayacağı apaçık ortaya çıkmış bulunuyor.

Sosyalist Enternasyonal'in ve birçok sosyal demokrat partinin savaş mı, barış mı konusundaki tutumunda son yıllardaki olumlu değişiklikler, yeni eğilimler bu hareketin sıralarında, bu gerçeklerin görülmeye başlandığını gösteriyor. Sosyal demokratların son yıllardaki çalışmalarında, savaş ve barış konularında aktiflik artıyor. 16-17 Ekim 1985'de Viyana'da Sosyalist Enternasyonal'in (SE) silahsızlanma konusunda yaptığı 2. Uluslararası Konferans (birincisi Helsinki'de 1978'de yapıldı) tarafından onaylanan Çağrı SE'in bu alandaki tutumunun somut bir belgesidir. SE Bürosu' nun oybirliği ile kabul ettiği bu "Viyana Çağrısı", SE Silahsızlanma Danışma Konseyi'nin hazırladığı rapor taslağı ile birlikte, 1986 yazında yapılacak kongrenin ele alacağı temel belgeler durumundadır. "SE en başta ABD ve SSCB olmak üzere, bütün hükümetleri, partileri, dinsel ve toplumsal hareketleri, bütün kıtalardan kadın ve erkekleri silahlanma politikasından barış, özgürlük ve insan onuruna saygı koşullarında dünyada yaşamın korunması rotasına dönüşü sağlamak için elden geleni yapmaya çağırıyor". ABD ile SSCB'yi SALT-1 ve SALT-2 anlaşmalarına titizlikle uymaya, 1972 Roketsavar Savunma Anlaşmasıyla aldıkları yükümlülüklerini vurgulamaya, başlıkları ve taşıyıcı araçlarıyla birlikte stratejik silahlada köklü indirime gitmeye, roketsavar ve uydusavar silah geliştirmek ve denemekten, silahlanma yarışını uzaya yayma hazırlığından uzak durmaya, atom silahları denemelerini durdurup 1986 yılında nükleer denemelerin tamamen yasaklanma için bir anlaşma sağlanmasına yardımcı olmaya, orta menzilli roketlerin yerleştirilmesine son verme ve daha sonra varolanları imha etme konusunda anlaşmaya çağırıyor. SE ABD'nin son atom denemelerini kınıyor, SSCB'nin tek yanlı moratoryum girişimini destekliyor, "Yıldızlar Savaşı" projesine karşı çıkıyor. Sosyalist Enternasyonal Avrupa'nın değişik bölgelerinde atomsuz bölgeler oluşturulması için aktif çalışmalar da yürütüyor, bu arada Balkanların atom silahlarından arındırılması girişimlerini destekliyor. Irk ayırımına, silahlı müdahalelere karşı açık bir tutum içinde bulunuyor. SE'in son Büro toplantısında kabul edilen dünya politikasına ilişkin belgelerde de bu tutum dile getirildi. SE G.Afrika ve Namibya halklarının savaşımıyla dayanışmasını duyuruyor, bu bölgede barışın yalnız ırk ayırımına G.Afrika'da son verilmesiye olanaklı olduğuna, ANC ve UDF'e desteğin, SWAPO ile dayanışmanın artırılması gerektiğine işaret ediyor, Namibyaya bağımsızlık sorununun Angola'daki Küba askerlerinin geri çekilmesine bağlanması denemelerine karşı olduğunu vurguluyor. Nikaragua'ya karşı saldırı ve tehditleri kınıyor, bölgede barışçı çözüm çabalarını destekliyor.

1980'li yıllarda komünistlerle sosyal-demokratların ilişkileri ve işbirliği barış doğrultusunda oldukça hızlı bir gelişme gösterdi. SBKP MK'nin SE 16. Kongresine çağrısı, K.Marks'ın 165. doğum yıldönümüyle ilgili olarak Berlin'de yapılan bilimsel konferans (1983) bu bakımdan önemli gelişmeler oldu. Konferansa SE üyesi 18 parti katıldı. Sözü geçen Viyana Konferansında, SE'in öteki forumlarında SBKP ve başka KP' lerinden heyetler de hazır bulundu. Bu yıl SBKP'nin 27. Kongresine ve öteki sosyalist ülkeler komünist parti kongrelerine sosyal demokrat partilerden heyetler de katıldı. Eskiden aralarında birçok konuda derin görüş farkları olan partiler arasında bile temaslar gelişti: F.Almanya sosyal-demokratlarıyla Demokratik Alman Cumhuriyeti komünistleri Orta Avrupa'nın kimyasal silahlardan arındırılması konusunda ayrıntılı bir program içeren bir ortak belge hazırladılar ve bunun yaşama geçirilmesi için ortak çaba gösterme kararı aldılar.

Uluslararası sosyal demokrat hareketle barış ve silahsızlanma gibi günümüzün en temel sorunlarında olumlu gelişmeler olurken Türkiye'de sosyal demokratlar, henüz evrensel barış sorununa gereken önemi vermekten uzaktırlar. Oysa, Türkiye'nin hiç bir sorunu, dünya çapındaki savaş mı barış mı, silahlanma yarışının tırmandırılması yoksa durdurulması ve nükleer silahların azaltılması ve yokedilmesi mi, sorunlarından ayrı ele alınamaz, bu yönde bir mücadele verilmeden, dünya çapındaki barış ve kollektif güvenlik mücadelesine aktif katkıda bulunmadan, Türkiye'nin temel sorunlarının çözümüne kalıcı ve etkili bir katkı da yapılamaz. Türkiye'deki sosyal demokratlar da evrensel barış mücadelesinde aktif bir tutum almalıdırlar.

F-111'ler, altıncı filo ve Türkiye

● Mehmet ERGÜL

Libya'ya saldıran Amerikan F-111 bombardıman uçakları, saldırıdan beş gün önce neredeydiler?

İncirlik Üssünde.

F-111'ler, Trablus'u, Bingazi'yi bombalamadan beş gün önce, İncirlik'ten havalanıp İngiltere'deki ana üslerine döndüler (Cumhuriyet, 18 Nisan 1986).

F-111 uçakları, Libya'yı bombalama talimlerini nerede yaptılar?

Konya'daki hava atış sahasında.

"Uçaklar, bombalarını bıraktıktan sonra da, İncirlik Üssü'ne iniyorlar. F-111'ler İncirlik'te konakladıkları süre içinde, Konya' ya atış sahasına giderek bombardıman eğitimlerini sürdürüyorlar." (Cumhuriyet, 19 Nisan 1986)

Bunun gibi, Akdeniz'deki Amerikan Altıncı Filosu'na bağlı gemilerden kalkan savaş uçakları da, benzer amaçlarla İncirlik'e geliyorlar. Konya'da bombardıman eğitimi yaptıktan sonra İncirlik'te konaklıyorlar. Yeniden İncirlik'ten havalanıp Akdeniz'deki Altıncı Filo gemilerine dönüyorlar.

***

Libya'ya saldıran Altıncı Filo gemilerine yardımcı savaş gemilerinin bakımı, onarımı Gölcük'teki askeri tersanede yapılıyor. Altıncı Filo gemilerinin bakımı, onarımı, barınması için Marmaris'in Aksaz koyunda yeni bir üs-liman inşaatı sürüyor. Ayrıca bu gemilerin Tuzla ve Marmara'daki bazı özel tersanelerde onarımı konusunu Pentagon şefi Weinberger'le görüşen Başbakan Özal'ın ta kendisidir (Milliyet, 2 Nisan 1985).

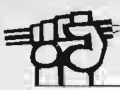
Libya'yı bombalayan savaş uçaklarının kalktığı Altıncı Filo gemilerinden **America,** Kasım 1985'te limanlarımıza gelmiş, Saros Körfezi'nde yapılan askeri manevralara katılmıştır. **Coral Sea** adlı uçak gemisi ile **Yorktown** kruvazörü ve **Caron** destroyeri, 12 Aralık 1985'te İstanbul'a demir atmıştı. Altıncı Filo'ya bağlı bu Amerikan gemilerinin 5 bin kişiden oluşan personeli, 17 Aralık gününe kadar İstanbul'da kalmıştı.

Yorktown kruvazörü ve **Caron** destroyerinin 10 Mart 1986 günü Montreux Boğazlar Sözleşmesi hükümerlerine aykırı olarak Boğazlar'dan geçip Karadeniz'e açılmasına izin verilmiştir. Bu gemiler, 13 Mart 1986 günü Sovyetler Birliği karasularından içeri girerek, tam bir savaş kışkırtıcılığı yapmışlardır. Aynı gemiler daha sonra geri dönüp yine İstanbul ve Çanakkale Boğazları'ndan geçmişler, 24-25 Mart günleri Sirte Körfezi'nde Libya gemi ve teknelerinin batırılmasına katılmışlardır. Altıncı Filo'dan kalkan uçakların Libya gemi ve teknelerine saldırdığı sırada, ABD Dışişleri Bakanı Shultz Türkiye'deydi. Bu saldırıdan birkaç saat sonra Evren, Shultz'u kabul ediyor ve Shultz'a Libya karşısında Birleşik Amerika'yı "hukuken haklı" bulduğunu söylüyordu (Hürriyet, 27 Mart 1986). Amerikan basınında da Shultz'un "Evren'den Libya konusunda çok olumlu karşılık aldım" diye demeci yayınlanıyordu (Cumhuriyet, 27 Mart 1986).

Bütün bunlardan sonra ne oldu? Trablus ve Bingazi'nin bombalanmasından daha 48 saat geçmeden, 17 Nisan 1986 günü İstanbul'dan kalkıp Trablus'a doğru yol alan **Sinop** yolcu uçağının Akdeniz üzerinde yolu kesildi. **Sinop** uçağı, 27 yolcusuyla İstanbul'a dönmek zorunda kaldı (Hürriyet, 20 Nisan 1986). Türk Hava Yolları uçağının yolunu kesip geri dönmeye zorlayan Amerikan savaş uçakları nereden kalktı? Bu uçaklar, bizim limanlarımızda konuk edilen **Coral Sea** ve **America** adlı uçak gemilerinden kalktılar.

Altıncı Filo gemilerinin akaryakıt ikmalleri ise, 1985 yılından beri Petrol Ofisi tarafından yapılıyor. Petrol Ofisi, Libya'dan aldığı petrolle Amerikan Filosu'na yakıt sağlıyor. Bu gemilerden kalkan uçaklar ise, Libya'yı bombalıyor. Petrol Ofisi'nin yakıt verdiği aynı gemilerden kalkan uçaklar, Türk Hava Yolları uçağının yolunu kesip geri dönmeye zorluyor. Özal hükümeti ise, Altıncı Filo'ya yakıt verip "döviz kazanıyoruz" diye övünüyor.

Arkası 8. sayfada

KENETLENİP YÜRÜDÜK

İ.Cem Çelik/İzmir

6 Nisan günü genç bir arkadaşımızı, henüz 19 yaşındaki, 9 Eylül Üniversitesi Maden Mühendisliği 1. sınıf öğrencisi Altan Durmuş'u doktorsuzluktan ve ilgisizlikten yitirdik. Burası Anadolu'nun ne hücra bir köşesi, ne de bir adaydı. Hastanenin yanıbaşındaki Bornova Öğrenci Yurduydu.

Gazetelerin de yazdığı gibi, Altan'ı Pazar günü öğlene doğru aniden fenalaşınca Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi Acil Servisi'ne götürdük. Tek bir doktor yoktu. Yarım saat bekledik. Asistan ve stajyerler üstünkörü bakabildiler. Sonunda doktor geldi, ama aradan 3 saat geçmişti. Rapora "Tanı: Karın ağrısı" diye yazıldı.

Mide bulantısı ve ağrıyı kesmek için verilen ilaçtan sonra yurda yolda dinlene dinlene yürüyerek geri döndük. Altan'ı yatağına yatırdık. Sabahtan beri ne yemek yemişti, ne de doktorun verdiği ilaçları içebiliyordu. Akşam saat 20 sularıydı. Kusmak istedi. Tuvalete gittiğinde kan kusmaya başladı. Müdürlüğe giderek ambulans çağırdık. Yarım saat geçtiği halde ambulans gelmeyince tekrar aradık. Ama boşuna. Bu kez Altan'ı yurdun eski bir kamyoneti ile acil servise götürdük. Acilde bırakın doktoru tek bir insan bile yoktu. Sedyeyle biz taşıdık. Nihayet doktor geldi. Altan'a baktı. "Kafasını yan çevirin" dedi. Çevirdiğimizde ağzından daha fazla kan gelmeye başladı. Hemen şok odasına götürdüler. Biraz sonra hastabakıcı geldi. "Başınız sağolsun" dedi. Aynı gün verilen ikinci raporda "Tanı: Ölü geldi" yazıyordu.

Kara haber tez ulaşır derler. Altan'ın ölüm haberi de çabuk ulaştı Bornova Öğrenci Yurduna. Kötü haberi duyan yurdun 3000 öğrencisi dışarı döküldü. "Doktor, revir, ambulans" diye haykırarak hastaneye doğru yürüyüşe geçildi. Ama yurdun kapıları hemen kapatıldı. 5 dakika sonra ise bir otobüs dolusu çevik kuvvet yurda geldi. Yurda yarım saatte bir ambulans gelememişti, ama 5 dakika içinde bir otobüs dolusu polis yurdun önündeydi. Hastaneye yürüyüşümüzü engellemek için barikat kurdular.

Bir insanın göz göre göre öldürülmesini protesto etmek istedik, engellemeye çalıştılar. Sivil polisler öğrenci derneği temsilcilerimize gelip, "Sizi yürütmeyeceğiz, sıkıyorsa kalkışın" diye tehdit ettiler. Ama ertesi sabah öğrenci derneklerinin organizasyonu ile 3 siyah çelenk, yurt binasına, rektörlüğe ve acil servis önüne bırakıldı. Rektörlüğe giderken etrafımızı polisler sardı. Ancak bir arkadaşımızın ölümü bizi birbirimize öylesine kenetlemişti ki, polis kimseye bir şey yapamıyordu.

Ailesine cenazeyi törensiz alıp götürmeleri için baskı yapıldı. Son görevimizi yerine getirmek istediğimiz arkadaşımızın cenazesini bizden koparıp kaçırdılar, ama başka Altan'ların ölmemesi için savaşımımızı yükselteceğiz.

YÖK'ÜN ANKETİ

Asi Irmak/Ankara

Nisan ayı içinde Gazi Üniversitesine bağlı fakültelerde okuyan öğrenciler arasında bir anket yapıldı. Gerçekte bu bir anket değil güvenlik soruşturmasının kamufle edilmiş bir biçimiydi. Ankete katılan öğrencilerin politik eğilimlerini ölçecek nitelikte 86 soru soruldu. Bu sorular içinde oldukça ilginç olan bir tanesi de YÖK'le ilgiliydi. YÖK başarılı olmuş mudur? sorusunun altında şu şıklar yer alıyordu: a) az başarılı olmuştur, b) çok başarılı olmuştur, c) başarılıdır, d) başarısız olmuştur.

Görülüyor ki artık eski güvenlik soruşturmalarını, fişlemeleri yeterli görmüyorlar. Şimdi YÖK'ün öğrenci düşmanı politikasını ayakta tutmak için YÖK'ten hoşnut olmayanları saptamak ve etkisizleştirmek istiyorlar. Ama anketteki soruların çoğuna yanıt vermeyen geniş öğrenci kesimi onların oyunlarını bozacaktır.

Sağlık emekçileri kölelik sözleşmesi istemiyor

K.Ürün/İzmir

İzmir'de özel hastanelere alınacak sağlık emekçilerinin önüne konulan 10 aylık süreli "kölelik sözleşmesi" metninde, sendikaya girmeme, girildiği takdirde işten çıkarılma, toplu sözleşmelerden yararlanmama, kıdem ve her türlü tazminat hakkından yoksun çalışma, haftalık normal 48, mesaili olarak da en az 72 saat çalışma dayatılıyor. Bunlar yalnızca kağıt üzerindekiler, işin bir de uygulamadaki yanı var. Hastabakıcıların hangi biçimde oturmaları yasaktır. Emekçilerin biraraya gelmesinin, dostluk kurmasının önlenmesi için her önlem alınır. Zorunlu mesailerde ödenen ücretin ne olduğunu kimse bilemez, bu miktar keyfi olarak ayarlanır. Hastanede yemek saati olmadığı halde, hergün bir saatlik ücret, yemek saati izni diye gösterilip kesilir.

12 Eylül'den hemen sonra hastanede örgütlü bulunan sendika, sağlık emekçilerinin "ayrılırsanız, daha fazla hak ve ücret ödeyeceğiz" yalanlarıyla aldatılması sonucu saf dışı bırakılmıştı. Hastane çalışanlarının durumu, iyileşmek şöyle dursun daha da kötüleşti. Çok sayıda işçi keyfi olarak işten atıldı. Şimdi tüm özel hastanelerde çalışan sağlık emekçileri, örgütlü olmanın, sendikalı olmanın önemini çok daha iyi kavrıyorlar. Şimdi ne güç olursa olsun, sendikalaşmak için her türlü çabayı gösteriyorlar.

Nisan ayında İstanbul'da İLERİ'nin özel bir sayısı dağıtıldı. **"Öğrenci arkadaş!"** başlıklı bildiride, YÖK yasasında yalnızca kimi küçük değişiklikler yapılmasıyla göz boyamaya çalışılabileceğine dikkat çekilerek, şöyle deniyor:

"Bizler, paralı öğrenim kaldırılmadan, krediler artırılmadan, sınav sistemi değiştirilmeden, yurtlardaki insanlık dışı baskılar kaldırılmadan, eğitim, çağdaş, bilimsel-teknik araçlarla, öğrencilerin gelişmesine uygun biçime getirilmeden, 1402'den dolayı atılan, ilerici yurtsever öğretim üyeleri geri dönmeden, YÖK'te yapılacak değişikliğin değişiklik olmayacağına, öğrencilerin artan tepkilerini yatıştırmak için, diktatörlüğün bir manevrası olacağına inanıyoruz.

Bugün en başta, işçi ve emekçi çocuklarının okumasını engelleyen paralı öğrenimin kaldırılmasını, F-16 yapımına, askeri sanayiye, bir avuç vurguncu tekele vergi iadesi verilmesi yerine eğitim harcamalarına daha fazla pay ayrılarak, harçların kaldırılmasını istiyoruz.

Bizleri bir robota çeviren, 100'ün üzerinde arkadaşımızın aklını yitirmesine, onbinlerce arkadaşımızın okullarından atılmasına neden olan sınav sisteminin değiştirilmesini istiyoruz.

Ancak mavi kart alınabilen kredilerimizin artırılmasını istiyoruz."

Bildiride daha sonra, öğrenciler, sessiz kalmamaya, haklarını aramak için her yoldan tepkilerini ve istemlerini kamuoyuna duyurmaya çağrılıyor, veliler, öğretim üyeleri, aydınlar, işçi sendikaları ve öğrenciler arasındaki dayanışmanın yükseltilmesi isteniyor.

NE KONFERANSI?

Gülay / Tarsus

Faşist diktatörlük tüm yurt çapında "Atatürkçülük Konferansı" adı altında düzenlediği toplantılarda, antikomünist, antisovyetik propaganda yapıyor. Açıktan faşist propaganda yürüten konuşmacılar, imza karşılığında zorla katıldıkları bu toplantılarda öğretmenlere ağır hakaretlerde bulunuyorlar.

Bu toplantılardan biri de Tarsus'ta, Kız Meslek Lisesi'nde düzenlendi. Atatürk'ten geriye kalan ne varsa hepsini birer birer ortadan kaldıran Evren-Özal rejiminin atadığı gerici müdürler bu toplantılarda, sözde "Atatürk inkılapları"nın anlatıldığını ileri sürdüler. bunu duyan bir öğrenci velisi, tepkisini şöyle dile getirdi: "Kardeşim şimdiye kadar öğretmenler okullarında öğrenmemişler mi? Yoksa Atatürk'ün ilke ve inkılaplarında bir değişiklik mi olmuş?"

Balıkesir Özal'ı protesto etti

H.Y.Gönlüm/Balıkesir

Nisan ayı başında Balıkesir'e gelen Özal, ANAP'lıların yürüttüğü yoğun kampanyaya karşın Balıkesir halkından umduğu ilgiyi göremedi. Özal'ın konuşması için kentin küçük bir alanı seçilmiş olmasına karşın, alan yarı yarıya boştu. Ellerine beş bin lira tutuşturulmuş bir grup şakşakçının yanısıra adım başı yerleştirilmiş olan resmi ve sivil polisler asıl kalabalığı oluşturuyordu. Memurlar, resmi dairelerden imza karşılığında alana gönderilmiş, bazı yatılı okulların öğrencileri de topluca alana getirilmişti. Alanda köylüler yoktu. Esnafın tümü dükkanlarındaydı. Alanda toplanan bir grup işçi ise sürekli olarak Özal'ı protesto etti. Işlerine son verilmiş olan dokuma işçileri, tam kürsünün önünde "7 aydır 400 evde tencere kaynamıyor" yazılı pankartlarını açtılar. "Bırakın bu işler bizim işimiz" diye kürsüden seslenen Özal, pankartı indirmeleri için polisleri çağırdı. Pankart indirildi, ancak o anda grubun arasından havalanan bir balonun altındaki kartonda yazılı olan şu sözler, emekçilerin artık Özal'ın yalanlarına karnı tok olduğunu ortaya koyuyordu: "Hap yap, para kap, işte ANAP".

TKP'NİN SESİ'NE KULAK VER!

Hergün saat **7,8,11,12,15** ve **16'da 31,3m, 9585 kHz;** saat **19,20,23** ve **24'de 48,4m, 6200** kHz üzerinden dinleyebilirsiniz.

Emperyalizm ve Evren-Özal diktatörlüğü devlet sektörünü tasfiye ediyor!

Bu ihanete izin verilmemelidir!

Özal hükümeti ve Amerikan Morgan Guaranty Trust Türkiye'de devlet sektörünün tasfiyesi planlarını sonuçlandırmak üzeredirler. Morgan Guaranty bu güne kadar verdiği raporlarda, devlet sektörünün nasıl tasfiye edilebileceğini ana hatları, temel ilkeleriyle ortaya koydu.

Amerikan şirketi, Türkiye'de devlet sektörünü emperyalist merkezlerin görüş ve çıkarları doğrultusunda tasfiye etmeyi amaçlıyor. Bu tasfiye işleminin adını "KİT'lerin rehabilitasyonu" koymuşlardır. Böylelikle tasfiye işleminin gözlerden gizli kalabileceğini, yurtsever güçlerin tepki ve karşı çıkışlarını etkisizleştirebileceklerini umuyorlar. Ama hazırladıkları raporlar ülkemizi, ekonomimizi ne hale getirmek istediklerini açık seçik ortaya koyuyor.

Morgan Guaranty ve tabii Özal hükümeti, devlet sektörünü oldukça hızlı bir şekilde tasfiye etmeye niyetlidirler. Bunun için bugün kârlı ve kendileri için stratejik önemde gördükleri kimi KIT kuruluşlarını ivedilikle satışa çıkartıyorlar. Bunlar arasında Türk Hava Yolları, NETAŞ, Kepez Elektrik, Çanakkale Seramik, Türk Kablo, Çelik Halat ve Tel Sanayi ve Çukurova Elektrik'teki devlet hisseleri ile Sümerbank' ın tekstil kolu yer alıyor. Bu liste özellikle ülkemizin telekomünikasyon-haberleşme ve enerji sisteminin sanayi temelinin tümüyle özel sektörün ve emperyalistlerin ivedilikle eline geçeceğini gösteriyor. Gerçi Amerikan şirketi TEK'i ve PTT'yi devlete bırakıyor, ama her türlü enerji ve haberleşme araç ve gerecini üreten tesisleri, telinden seramik elektrik fincanına kadar satışa sunuyor. Aynı mantık THY, Deniz ve Demir Yolları için de yürürlüktedir.

Morgan Guaranty'nin ivedilikle satışa sunulmasını istedikleri arasında Etibank'ın bor tesisleri de var. Morgan Guaranty bu tesislerin yalnızca ivedilikle satılmasını istemekle kalmıyor, kime satılması gerektiğini de dikte ediyor. Etibank'ın bor tesisleri Amerikan U.S. Borax şirketine satılacak. Bu tekel tüm dünyada boraks ticaretinin yüzde 70' ini elinde tutan büyük bir uluslararası tekeldir. Bu kadar da değil, Morgan Guaranty bu tekelin ortakları arasındadır.

● Doğan DİNÇ

Amerikan şirketi ülkemizde devlet sektörüne bu aşamada asıl öldürücü darbeyi, ülke ekonomisinin geleceğinin büyük oranda bağlı olduğu kimi Kamu İktisadi Teşebbüslerini ölüme terketme kararı olarak vuruyor. Satılanları belki geri alabilirsiniz, ama yok edilenleri yeniden var etmek çok zordur. Morgan Guaranty'nin hazırladığı ölüme terkedilecekler listesi şöyledir: Türkiye Demir Çelik İşletmeleri, Türkiye Kömür Işletmesi, Türkiye Taş Kömürü Kurumu, şeker fabrikaları, Etibank'ın bakır ve alüminyum tesisleri, gemi sanayii, Devlet Demir Yolları'nın fabrikaları Türkiye Zirai Donatım Kurumu, ve Koç Holdingin kurduğu ama işletmeyi beceremediği için devlete sattığı Asil Çelik. Görüldüğü gibi bu liste Türkiye' deki sanayinin bugünkü temelini büyük çapta oluşturuyor ve gelecek açısından da büyük önem taşıyor. Morgan Guaranty bu listeyle Türkiye'de gelecekte etkili olabilecek, sonuç alabilecek bir sanayileşme çabasını şimdiden ölüme mahkum etmeyi, tüm bu alanlarda Türkiye'yi dışa daha kalın halatlarla bağlamayı kararlaştırmış oluyor.

Amerikan şirketinin bir de henüz ne yapılacağına karar veremediği KİT'ler listesi var. Şirketin kararsızlığı, kalanların satılması mı yoksa ölüme mi terkedilmesi gerektiği konusunda bir kararsızlıktır. Bu liste de yukarıda aktardığımız listenin bir benzeridir ve her halde Amerikan şirketi son raporunda bunların bir bölüğünü, ki bunları tahmin etmek zor değil, örneğin TAKSAN, TEMSAN, TÜMOSAN gibi gelişmelerine izin verilmeyen çok önemli yatırımları, PETLAS gibi uluslararası lastik tekellerinin ve işbirlikçilerinin canlarını pek çok sıkan kuruluşları ölüme mahkum edecektir.

Morgan Guaranty ve Özal hükümetinin, Amerikan emperyalizmi ile Evren Özal diktatörlüğünün devlet sektörünü tasfiye girişimine Türkiye'nin geleceğini bu topraklara bağlamış tüm güçleri karşı çıkmalı, isyan etmelidirler. Türkiye'de devlet sektörünün tasfiyesi ülkemizin geleceğinin tasfiyesi demektir. Bu kuruluşların ortaya çıkmasında emeği geçenler, CHP, MSP, AP dönemlerinde bu kuruluşların varolması, büyümesi için karar almış, alınmasına katkıda bulunmuş olanlar, Türkiye'nin gelişmesi, kalkınması için sanayileşmesini temel koşul sayanlar bu tasfiye planı karşısında sessiz kalamazlar. Bu planlar karşısında sessiz kalmak, susmak oturmak, "yarın düzeltiriz" rehavetine kapılmak yanlıştır. Yanlıştan da öte, bu açık yurt hainliğine bilmeden de olsa omuz vermektir.

KİT'lerde çalışan yüzbinlerce işçi, sendikalarının, Türk-İş'in devlet sektörünün tasfiyesine karşı tüm gücünü ve olanaklarını kullanmasını istiyorlar. Bu, yalnızca KİT' lerde çalışanlar için bir işgüvenliği sorunu olmaktan çok daha ötede, bir yurt sorunu, ülkemizin geleceği sorunu olduğu için böyle düşünüyorlar.

İşçiler, köylüler, aydınlar, bilim adamları, sendikacılar, KİT yöneticileri, eski yeni politikacılar, siyasi partiler, yurdunu ve yurdunun geleceğini düşünen tüm yurttaşlar bu sözde "rehabilitasyonun" içyüzünü ortaya çıkarmak için bir dakika bile zaman yitirmeden harekete geçmelidirler. Bugün karşı konulmazsa, bu ihaneti önlemek için bugün elden gelen yapılmazsa, yarın her şeyi düzeltmek çok zor olacaktır.

HERKES UYANIK OLMALIDIR

Başı sayfa 1'de

Ayrıca ABD Libya'nın bombalanmasından bir gün sonra DAC başkenti Berlin' de bulunan Libya büyükelçiliğinden sözümona telsizle Libya'ya "işin başarıldığı"nı belirten bir mesajın gönderildiğini iddia etmişti. Oysa, açıklandı ki, bu "mesaj" da, yine "albay" lakaplı sözkonusu ABD'li onbaşının mevcut anlaşmalar çerçevesinde rahatça girdiği DAC başkenti Berlin'de bir otomobilin içinden yaptığı ve Libya büyükelçiliği tarafından yapılıyormuş havasını verdiği telsiz yayınından başka bir şey değildir.

İşte ABD emperyalizmine ve Israil siyonizmine Suriye'ye saldırabilmek için "gerekli" olan "kanıtlar" böyle üretiliyor. Ankara'daki Amerikan subay klübüne "bombalı saldırı hazırlıkları içindeyken" yakalanan "Libyalılar"ı Türk polisine kim ihbar etmişti? ABD büyükelçiliği! Niçin? ABD'nin Libya' ya saldırısına karşı çıkan Türkiye halkını yanıltmak, ülkemizde Libya aleyhtarı bir havayı körükleyebilmek ve ABD'nin saldırganlığını gizleyebilmek için!

Bu durumda CIA'nın ve Türk işbirlikçilerinin, her an komşumuz Suriye'ye karşı bir saldırı için "gerekçe" olarak kullanılabilecek benzer provokasyonlara başvurmayacaklarını kim iddia edebilir? ABD'nin Türkiye' deki üslerini, siyonistlerle elele Suriye'ye yönelteceği bir saldırıda kullanmayacağının, Türkiye'yi iradesi dışında bir çatışmanın savaş ateşlerinin içine sürüklemeyeceğinin güvencesi var mıdır?

TKP MK, 25 Nisan 1985'de, daha Reagan Şam ve Tahran adlarını ağzına alır almaz, tüm yurttaşları uyardı: "Tehlike büyüktür!" dedi. ABD emperyalizminin bölgemizle ilgili olarak girişeceği her türlü provokasyona, buna Türkiye'yi alet etme girişimlerine karşı uyanık olmak gerekiyor.

Geleceğini, bu topraklara bağlamış olan tüm yurtseverler seslerini yükseltmelidir. ABD'nin topraklarımızdaki üslerini saldırgan amaçları için kullanması engellenmelidir. Türkiye'nin topraklarındaki üsleri komşularına karşı saldırılarda kullanılmasına izin vermediğini ABD'ye resmen ve açıkça bildirilmesi için hükümete her yolla baskı yapılmalıdır.

F-111, 6. FİLO VE TÜRKİYE

Başı sayfa 6'da

Bütün bunları hiç olmamış gibi, Evren-Özal yönetimi, **Alçıtepe** muhribini Altıncı Filo'yla birlikte Akdeniz ve Ege'de ortak manevralara yolluyor.

***

O Altıncı Filo ki, 1971'de "Nixon'un yardımcılarının Türkiye'ye haşhaş ekimini yasaklamazsa, İstanbul'u topa tutmasını istediği" Filo'dur (Cumhuriyet, Ecevit anlatıyor, 30 Temmuz 1984).

O Altıncı Filo ki, 1968'de Dolmabahçe önlerine "sanki sahibinmiş, sanki efendinmiş gibi" demir atan kaatil Filo'dur.

Ulusal onuru herşeyin üstünde tutan gencecik Vedat Demircioğlu'nu şehit verdiğimiz bu kaatil Filo'dur o Filo!

1 MAYIS'TAN ULUSAL KONFERANSA

Başı sayfa 1'de

daha geniş emekçi kesimlerinin birliğini sağlayabilirler. Koşullar buna elverişlidir. Farklı politik görüşten emekçilerin omuza savaşımlara atılması ortak çıkarları için kalıcı birlikler oluşturmaları için koşullar 12 Eylül'den bu yana hiçbir zaman bu kadar elverişli olmadı.

Şimdi, yığınlar içinde çalışan her parti örgütü, TKP Ulusal Konferansı'na hazırlanma çalışmalarında, her bir eyleme bir öncekinden daha geniş yığınları çekebilir, TKP' nin demokrasi anlayışını ve ülkemizin temel sorunlarına getirdiği çözüm önerilerini daha geniş güçlerle tartışabilir ve sonuçta bulunduğu yerde daha geniş güçleri demokrasi savaşımına kazanabilir. Ulusal Konferansımıza yığınlarla birlikte hazırlanmanın, onu yığınların bir eylemi haline getirmenin yolu budur.

Komünistler bu 1 Mayıs'ı, "1 Mayıs'sız demokrasi olmaz!" belgisiyle kutladılar ve bu gerçeğin kamuoyunda yer etmesine katkıda bulundular. Komünistler savaşımlarını sürdürerek 1 Mayıs'lı bir demokrasinin kazanılmasına da katkılarını yapacaklardır.

1 MAYIS 1986 ÜLKE ÇAPINDA KIZIL BİR KARANFİL GİBİ AÇTI

Başı sayfa 1'de

yı, emekçileri korkutmayı denedi. Köşebaşları tutuldu, emekçi mahalleleri basıldı, evler didik didik arandı. Yüzlerce yurttaş tutuklandı. Çeşitli yerlerde, polis cezaevlerinden tahliye olmuş yurtseverleri hiçbir yasal gerekçe gösterme ihtiyacı duymadan gözaltına aldı.

Ama işçi sınıfımız, 22 Şubat İzmir mitingi ile, 1 Mayıs 1986'ya çoktan hazırlanmıştı bile. Ve bizzat 1 Mayıs 86'nın kendisi, mücadelenin şu ya da bu örgütün değil, işçi sınıfının, emekçi yığınlarının ve onlara kulak veren geniş güçlerin, birliğ ve dayanışmayı artırmasının eseri olduğunu diktatörlüğün ve yandaşlarının suratına çarpıverdi.

Bu yıl TKP'nin ve öteki 1. Mayısçıların bildirileri, çağrıları daha geniş bir çevreye ulaştı. Daha güçlü bir yanıt aldı. Fabrikalarda, işletmelerde iş yavaşlatmalar, süreli iş bırakmalar, çeşitli biçimler altındaki 1 Mayıs kutlamaları geçen yıla oranla arttı ve yaygınlaştı. Emekçi mahallelerinde, Anadolu'nun çeşitli kent ve kasabalarında 1 Mayıs'ın bayrağını yükseltenler çok daha yığınsaldı. Bu yıl üniversitelerin yanısıra liselerde de 1 Mayıs vardı. Birçok cezaevinde yurtseverler dayanışmalarını göstermek için 1 Mayıs'ta çeşitli direnişlere başvurdular.

Basında, 1 Mayıs'ı selamlayan, 1 Mayıs 1977'nin katillerinin bulunmasını ve sorumlularından hesap sorulmasını isteyen yazılar, haberler geniş biçimde yer aldı. 1 Mayıs'ın birgün öncesi Türk-İş Başkanlar Kurulunda tüm sendika başkanları genel grevin gündeme alınması kararının altına imzalarını bastılar. Aynı gün, Taksim 1 Mayıs alanına giden Demirel'i karşılayan binlerce yurttaş sokaklarda "Yasaksız Türkiye" sloganları ile gösteriler düzenliyordu. Diktatörlüğün tüm Türkiye'de yasak ilan ettiği 1 Mayıs, kendi meclisine girdi. SHP Genel Başkanı A.G.Gürkan, 1 Mayıs günü mecliste yaptığı konuşmada 1 Mayıs'ı emeğin evrensel bayramı olarak selamlarken, SHP milletvekili Ali İhsan Elgin, 1 Mayıs'ın emek bayramı olarak ilan edilmesine ilişkin bir yasa tasarısı sunuyordu. Yargılanması süren DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk ise, İstanbul'da düzenlenen bir toplantıda "Demokrasi olacaksa 1 Mayıs da olacak" şeklinde konuştu. 1 Mayıs'ın emek bayramı olarak kutlanması gerektiğini açıklayan Türk-İş'e bağlı altı sendika ise, 1 Mayıs'ın bahar bayramı olduğunu iddia eden Şevket Yılmaz'a karşı Türk-İş tabanının gerçek görüşünü ifade ettiler.

İzmir mitinginin ardından 1 Mayıs 86 ile birlikte işçi sınıfının mücadelesi toplumu derinden sarstı. Daha geniş güçlere, kesimlere ulaştı. Onlara güven ve kararlılık aşıladı. Bu, rejime karşı daha geniş bir birliğin, daha köklü ve cesaretli girişimlerin yolunu döşemektedir.

Şimdi yeni cumhurbaşkanı, yeni anayasa istemlerinin yükselmesinin ardından MDP' nin feshi ve ANAP ile meclisin sergilediği görünüm, ülkenin bir an önce bu parlamentodan kurtarılmasını isteyenleri bir kez daha haklı çıkarmıştır. SHP kongrelerinde 82 Anayasasının değiştirilmesi isteminin yanısıra, 1988 beklenmeden seçimlere gidilmesi, bu yönetime en kısa sürede son verilmesi ve bu amaçla öteki demokrasi güçleri ile diyaloğun geliştirilmesi yönündeki istemler de dile getirilmektedir.

Kuşkusuz diktatörlüğün baskıları ve manevra çabaları eksilmeyecektir. Ancak, emekçilerin eylemlerde, alanlarda omuz omuza gelmeleri, güçlerini birleştirmeleri için koşullar daha elverişli hale geliyor. Beklemek değil harekete geçmek, uzlaşmak değil direnmek gerekir, hak verilmez alınır diyenler genişliyor. Bu, demokrasi güçlerinin birliğini örmede, diktatörlük karşıtı hangi partiden olursa olsun, tüm tutarlı demokratların olanaklarını ve sorumluluklarını artırıyor.

İşte bu ortamda, Türk-İş'in genel grevi gündemine alması ve ilk ağızda 22 Haziran'da Eskişehir'de bir miting ve yürüyüş düzenlemeyi kararlaştırması daha da önem kazanmaktadır.

TKP, tüm işçileri, emekçileri, Türk-İş'in aldığı eylem kararlarını yaşama geçirmek için güçlerini birleştirmeye, 22 Haziran Eskişehir mitingini, rejime ve ardındaki güçlere karşı yeni bir güçlü çıkışa dönüştürmek için hazırlıklarını yoğunlaştırmaya çağırıyor.

Demokrasiden yana olan, emekçilerin durumunun gittikçe kötüleştiğini kabul eden ve hükümetin sendikalara ve işçi haklarına karşı yönelttiği geniş saldırılara karşı çıkan her politik parti de, Türk-İş'in aldığı eylem kararlarını desteklediğini açıklamalı, yandaşlarını bu eylemlere aktif olarak katılmaya çağırmalıdır.

Bu yılki 1 Mayıs, işçi sınıfının 1 Mayıs bayrağı üzerinde yazanların, yalnızca emekçi yığınları için değil, demokrasiden yana tüm politik parti ve güçler için de tek sonuç alıcı çizgi olduğunu bir kez daha hatırlatmıştır. Bu mücadeledir, birliktir, dayanışmadır.

YENİ İŞÇİ EYLEMLERİNDE BEKLEYEN GÖREVLER

Başı sayfa 5'de

İşçi hareketinde bugün başladığı açıkça görülen hareketlenme komünistlere, tüm işçi sınıfından yana olanlara şimdiye kadar davrandıklarından daha aktif ve daha titiz davranma zorunluluğunu getiriyor. Şimdi, Türk-İş'in yeni eylemlerinin arifesinde Türk-İş tabanını işçilerin birliğini güçlendirme doğrultusunda hareketlendirmek gerekiyor. Türk-İş, tabandaki işçilerin birliği arttıkça güçlenecektir. Politik görüş, inanç ve benzeri ayrılıklar işçilerin sömürüye karşı, demokrasi ve barış için birleşmelerine engel olamaz, olmamalıdır. Komünistlerin ustası Lenin, "Düşünceleri bizimle uyuşmayan işçilerle hemen ilişkilerimizi kopartmak ya da onlardan uzak duruvermek yönteminden daha kolay birşey yoktur, ama bu yöntemden daha aptalca birşey de yoktur" diyor. İşçilerin birliği için çaba göstermek, hareketli işçilerin birliği için çaba göstermek demektir. Çünkü işçiler hareketlenmeden birlik pekişmez. İşçilerin sınıf birliği eylemler içerisinde yaratılıyor. Nitekim, İzmir Mitingi eylemi, işçilerin birliği doğrultusunda bir adım olmuştur. 1 Mayıs konuşmasında İzmir Mitingini değerlendirirken TKP MK Genel Sekreteri H.Kutlu şöyle diyor: "Türk-İş'de tüm sınıf bilinçli, deneyli işçilerin toplanması, sendikal birliğin tek çatı altında gerçekleşmesinin doğuracağı güç açık biçimde görülmüştür".

İşçilerin birliği eylem içinde sağlanır ama bu iş eylemin içinde kendiliğinden olmaz. Bu, komünistlerin, ileri işçilerin birlik doğrultusunda tabanda bilinçli çalışma yürütmeleriyle olur. Nitekim, Kutlu yoldaş, İzmir Mitingini değerlendirirken şöyle diyor: "Tabanda doğru çalışma sayesinde miting öncesi farklı eğilimler en aza indirilebilmiş ve miting her çeşit politik eğilimdeki işçi ve dürüst sendikacıların birliğini yansıtmıştır". Şimdi bilinçli, ileri işçiler, Türk-İş'in bundan sonraki eylemleri için de İzmir Mitingi deneyiminden yararlanarak tabanda yığın çalışması yürüteceklerdir.

Bu konuda, Atılım'ın 15 Nisan 1986 sayısında yer alan, Hasan Bulut yoldaşın İzmir Mitingi hazırlıkları ve miting sırasındaki girişimciliği Türk-İş'in Eskişehir eylemi hazırlıkları sırasında da tüm bilinçli işçilere örnek olmalıdır. Bu ise, eylemi işçilere duyurma, mümkün olduğu kadar çok sayıda ve mümkün olduğu kadar değişik görüşten işçinin eyleme katılmasını sağlama çalışmalarında karşımıza çıkan her bir somut soruna ayrı kafa yormamızı, her bir duruma yaratıcı çözüm bulmak, koşulları ve olanakları zorlamak için gayret sarfetmemizi gerektiriyor. İşçi yığınlarının isteklerine, davranışlarına saygılı davranmamızı gerektiriyor. Her tereddütte onlara esas gücün kendilerinde olduğunu şu ya bu şekilde hatırlatmamızı gerektiriyor. Ancak böyle yaparsak eylem sırasında işçi yığınlarının bilincini ve birliğini bir üst düzeye çıkartabiliriz.

Şimdi hedef, Türk-İş'in önümüzdeki hedeflerine mümkün olduğu kadar geniş işçi yığınının olabildiğince birlik içinde katılmasını, rejimi ve onun hükümetini vargüçleriyle protesto etmelerini sağlamaktır. Bu ise ancak, komünistlerin, yeni işçi önderlerinin, eski deneyimli, bilinçli işçilerin, namuslu sendikacıların, sol ve ilerici güçlerin aynı doğrultuda çaba göstermeleriyle gerçekleştirilebilir. Bu amaçla komünistler eylemlerle ilgili somut önerilerini, özellikle sendikal alandaki görüşlerini tüm bu kesimlerle tartışmaktan, onların bu konuda görüşünü almaktan çekinmemelidirler. Böylesi amaca yönelik görüş alış-verişleri işçilerin eylemlerde birliğini zayıflatmaz, tam tersine güçlendirir. Düşman, işçilerin birliğinden korkuyor. Türk-İş'in önümüzdeki eylemlerinde bu birliği güçlendirelim.

ATILIM 15 Günluk Gazete. Herausgeber: Ermıs Verlag. Satz/Dizgi, Umbruch/Tertip. Druck/Baskı: Eigene Herstellung. İsteme Adresi: Postfach 101016. 4300 Essen 1. Ödeme: Ermıs Verlag. Stadtsparkasse Essen. BLZ 36050105. Knt. Nr. 712703. Fiyatı:1DM. Abone:1 yıllık 48DM

İNSANLIK ONURU KORKUYU DA YENECEKTİR

● Ayşe ÇİMEN

200 işkence olayına katıldığını ve işkencecilerin sıkıyönetim komutanlıklarının emrinde bir komisyon tarafından yürütüldüğünü açıklayan, tanıdığı işkencecilerin de bir listesini veren 1. Şube polisi Sedat Caner'den sonra, askerlik görevini Suveren Jandarma Karakolu'nda çavuş olarak yapmış olan Fikret Birge bir dilekçe ile Eskişehir Cumhuriyet Savcılığı'na başvurdu. "Askerlik görevimi bitireli 4 ay olduğu halde, bu konu beni çok yıprattı, rahatsız etti. Benim yerimde kim olsa aynı şeyi yapardı. Sonuç ne olursa olsun pişman değilim" diyen çavuş Fikret Birge'nin bir politik cinayeti açıklayan dilekçesinde şu satırlar yeralıyor: "Ben Bingöl ili Genç ilçesi Suveren jandarma karakolunda vatani görevimi yaptım. Aralık 1985 tarihinde terhis oldum. Görevim sırasında bölgede insanlıkdışı bir uygulamaya tanık oldum. Temmuz 1985'de öğretmen Sıddık Bilgin Doğanlı köyünde Ali Şahin'in komutasındaki ekip tarafından dövülerek öldürüldü. Bu olaya benimle birlikte **diğer askerler de** şahittir. Ancak daha sonra da Sıddık Bilgin'in kaçarken "dur" ihtarına uymadığı gerekçesiyle vurularak öldürüldüğü yolunda sıkıyönetim komutanlığınca bir açıklama yapıldı. Bu açıklama gerçekleri yansıtmamaktadır. Sıddık Bilgin'in ölüm olayı özetle şöyledir: Bingöl'den gelen yüzbaşı Ali Şahin komutasındaki askerler ve Suveren jandarma karakolundan ben ve Ali Can isimli arkadaş ile birlikte Doğanlı köyune gittik. O sırada Sıddık Bilgin de Genç ilçesinden getirildi. Başkaları da vardı. Hepsinin gözleri bağlandı ve yüzbaşı Ali Şahin'in emriyle dövülmeye başlandı. İlkokulun bahçesinde üç gün boyunca dövdüler. Ayılsınlar diye yüzlerine kova ile su döküldü. Sıddık Bilgin yerde yığılı bir şekilde kaldı, ölmuştu. Daha sonra hepsini askeri araçlara bindirdik ve köyden uzaklaştık. Suveren'e doğru gelirken ilk düzlükte durduk. Ben Sıddık'ın cesedinin bulunduğu araçtaydım. Diğer araçlardan 400 metre kadar ayrıldık. Yüzbaşı Ali Şahin bize cesedi indirmemizi söyledi. Cesedi 4 kişi kucakladık ve hafif meyilli yamaca yüzükoyun yatırdık. Ali Şahin çekilmemizi istedi. Geri çekildik. Yüzbaşı Ali Şahin ve diğer üst rütbeli askerler ihtar ateşi anlamında havaya birkaç el ateş ettiler ve askerlere emir vererek yerde yatan Sıddık Bilgin'in taranmasını istediler. Askerler de emri yerine getirdiler.

Daha sonra da basına yansıyan olayın açıklık kazanması ve sorumluların ortaya çıkarılmasının gerekliliğine bir insan olarak inanıyorum."

Bu dilekçe, askerlik görevini yapmakta olan bir yurttaşın, ordudaki işkenceciler eliyle bir cinayete nasıl ortak edildiğinin delilidir. Ve bu cinayete yalnızca çavuş Fikret Birge değil, birçok asker ortak edilmiştir. İşkenceci, katil ve ırz düşmanı olduğu bilinen yüzbaşı Ali Şahin askerlerden bu olayı saklamalarını istemiştir. Niçin? Askerlerin görevi, ordudaki işkencecilerin cinayetlerine ortak olmak mıdır, yoksa yurt savunmasını, halkını korumasını öğrenmek midir?

Evren cuntası, 12 Eylülcü generaller, işkenceci bu çete, orduya, askerlere yurt sevgisi değil, kendi halkına karşı düşmanlık aşılıyor, İncirlik üssünde Amerikalılar kurt köpekleriyle işçilerimize saldırırken sesini çıkartmayan Amerikan madalyalı generaller, halka karşı aslan kesiliyorlar.

6 yıldır, ulkemizin dört bir yanında, sıkıyönetim komutanlıklarında hizmet gören binlerce subay, er, hayatları boyunca unutamayacakları insanlık dışı suçlara tanık oldu, bu suçlara ortak edildi. Vatan, millet edebiyatı altında işkence masalarında, bu vatanı ölümü hiçe sayacak kadar seven insanlar, komünistler, ilericiler, Türk ve Kürt yurtseverleri katledildi. Kürt köyleri basılarak binlerce Kürt köylüsü baskının, aşağılanmanın her türlüsüne maruz bırakıldı. Bunlar insanların hafızalarından silinebilir mi? Bunlar unutulabilir mi, unutturulabilir mi?

Ordu içinde hangi vicdanlı subay, assubay ve er bu olup bitenler karşısında gözlerini, kulaklarını kapatabilir? Hangi vicdanlı subay, assubay ve er bu olup bitenler karşısında "bana ne" diyebilir?

Biz, yürekleri olan insanlara sesleniyoruz. Faşist diktatörlüğün bir işkence aleti haline getiremediği insanlara, subay, assubay ve erlere sesleniyoruz: Halk düşmanı, Amerikancı, IMF'ci generallerin işkencelerine, cinayetlerine ortak olmayın! Gerçekleri kamuoyuna açıklayın! Ordu içinde daha çok Fikret Birge'ler vardır. Halkımız, yurtsever, demokrat insanlar buna inanıyor. İnsanlık onuru korkuyu da yenecektir!

Evren'in Savcılarından...

●Kasım ONAR

Adı: Halit, **Soyadı:** Cengiz.

Görevi: Askeri savcı, binbaşı, düzmece iddianame hazırlama uzmanı, işkence suçlarını örtbas etmekle yükümlü, rüşvetçi.

İş ortakları: Ankara'da kurulu video şirketinde ANAP'lı Halil Şıvgın, MHP'li Yaşar Okuyan ve Sadi Somuncuoğlu ile, Türk Metal Sendikası'nın MHP'li yöneticisi Avni Çarşancaklı.

Yaptıkları: Evren'e yazdığı mektupta, kendi ağzından "Görevleri sırasında işkence yapan 300'ü aşkın polis ve subayın dosyası bana verildi. Devlet adına görev yaptıkları inancıyla, bunlar hakkında soruşturma yaptırmadan takipsizlik kararı verdim. Solcu militan Ayhan Yıldız'ı Fatsa'da kurşuna dizen yöneticiler hakkında da takipsizlik kararı verdim."

İşlediği öteki suçlardan bazıları ise şöyle: Fatsa Dev-Yol davasında, aralarında CHP'li milletvekilleri Ertuğrul Günay, Temel Ateş ve Prof. Mümtaz Soysal ile Fatsa Belediye Başkanı Fikri Sönmez'in de bulunduğu 268 kişi hakkında işkenceyle alınan yalan ifadelere dayanarak, idam istemiyle dava açmak. Bu davadan tutuklu bulunan Fikri Sönmez'in işkenceyle öldürülmesine dolaylı olarak katılmak. Birçok suçsuz vatandaş hakkında düzmece iddianame tanzim ederek şantaj yoluyla para sızdırmaya kalkışmak, kaçakçıları rüşvet karşılığı serbest bırakmak. Başta adını verdiğimiz MHP'lilerle ticari ortaklık kurarak, mesleğiyle "bağdaşmayan" işler yapmak...

Sonuçta, 3. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcısı Binbaşı Halit Cengiz, 29 yıl ağır hapis cezasına çarptırıldı. Binbaşı Cengiz, polis tarafından "şiddetle" aranmasına rağmen bir türlü "bulunamıyor".

Binbaşı Halit Cengiz, ordu içinde 12 Eylül darbesiyle oluşturulan işkence ve terör aygıtının bir parçası, cuntacı generallerin emirlerini yerine getiren bir maşadır. Suçları bir bir ortaya dökülmeye, pislikler ortalığı kaplamaya başlayınca, daha üstteki generalleri kurtarmak amacıyla mahkum edilmiştir. Sonuçta değişen nedir?

O'nun, haklarında takipsizlik kararı verdiği 300'ü aşkın işkenceci polis ve subay hakkında ne gibi işlem yapılıyor?

Halit Cengiz'e emirleri verenlerin başında şimdiki Jandarma Genel Komutanı, o günlerde 3. Ordu ve Sıkıyönetim Komutanı olan Orgeneral Fikret Oktay geliyor. Yardımcısı ise, Kahramanmaraş bölgesindeki işkencelerden sorumlu olan Tümgeneral Yusuf Haznedaroğlu'dur. İşlenen suçlarda, bu iki generalin sorumlulukları nedir?

İşkenceyle alınmış ifadelerle, kendisi "29 yıla mahkum" bir savcı tarafından hazırlanan iddianamelerle yargılanan, yüzlerce suçsuz insan, neden hala zindanlarda tutulmaktadır?

VAN'dan haberler

Teyro/Van

Van'da polis terörü sürüyor. Özellikle 100. yıl üniversitesinde sistemli baskı uygulanıyor. Yurtlar basılıyor, aramalarda üzerlerinde Nokta dergisi veya Cumhuriyet gazetesi bulunan öğrenciler fişleniyor. Arkadaşları aleyhine muhbirlik yapmayı reddeden öğrenciler kara listelere alınıyor. Buna karşılık faşistler, gericiler, polis muhbirleri okulda cirit atıyor, yayın dağıtıyor, öğrencilere saldırıyorlar. Askeri disiplinin egemen olduğu yurtlarda yemekler, savaş tutsaklarına verilenlerden farksız. Üniversitedeki dersler ise tam anlamıyla gerici-faşist içerikli seminerler niteliğinde.

Çalışabilen nüfusun yüzde 65'inin işsiz ya da mevsimlik işçi olduğu Van'da polis, videolu kahvelerin tamamını haraca bağlamış durumdadır.

Van Vergi Dairesi'nde çoğu kez gece yarılarına kadar çalışan memurlar bu süre için de tek kuruş fazla mesai ücreti alamıyorlar. Haksızlığa karşı çıkan memurlar sürgün ya da memuriyetten atılma tehdidiyle susturulmak isteniyor.

Van'da küçük işyeri sahipleri ve esnaflar, yasaları yorumladığı şekilde uygulayan Mustafa Gündoğdu'nun baskılarından büyük zarar görüyor. Birçok küçük esnaf bu yüzden kepenklerini kapatırken, büyük ticarethane sahipleri tam bir denetimsizlik ortamında vurgunlarını sürdürüyorlar. Vergi Dairesinde, müdür Mustafa Gündoğdu ve adamlarının oluşturduğu bir rüşvet şebekesi esnafı haraca kesiyor. Ayrıca vergiden Savunma Sanayii Fonu ve Toplu Konut Fonu için kesilen paylar büyük tepki yaratıyor.

Oğlu, yakını ya da kendisi, daha önce tutuklanmış olan yurttaşlar, sürekli izleniyor, resmi dairelerde zorluklarla, engellerle karşılaşıyorlar.

Genel olarak bölgede sıkıyönetim birliklerinin terör operasyonları ise hızından hiçbir şey kaybetmemiştir. Şu anda Hakkari'nin Şemdinli ilçesinde ve çevresinde üç tabur komando eri bulunuyor. Yollar denetim altında tutuluyor ve sürekli seyyar karakollar kuruluyor. Son olarak sınırda Şehan (Yenice), Üzümkara ve Ayranlı köyleri boşaltılarak, bölge askeri harekat alanı haline dönüştürüldü. Bu arada Van'ın Özalp ilçesinde kimi köy korucuları, kendilerine verilen görevden ayrıldılar.